

Η Νέα Σμύρνη εορτάζει τη μνήμη της πολιούχου της Αγίας Φωτεινής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Μέσα στην αναστάσιμη και ευφρόσυνη περίοδο του Πάσχα, με εκκλησιαστική λαμπρότητα, εορτάστηκε κι εφέτος η μνήμη της Αγίας και ενδόξου Μεγαλομάρτυρος και Ισαποστόλου Φωτεινής της Σαμαρείτιδος, πολιούχου και προστάτιδος της πόλεως της Νέας Σμύρνης και της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.

Στην εφετινή πανήγυρη οι προσκεκλημένοι Ιεράρχες ήταν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σταγών και Μετεώρων κ. Θεόκλητος και Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου κ. Σεραπίων.

Το απόγευμα του Σαββάτου στις 7, την παραμονή της εορτής, τελέσθηκε με κάθε ιεροπρέπεια ο Μέγας Πανηγυρικός πολυαρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμ. **Μητροπολίτου Παραμυθίας κ. Σεραπίωνος**, ο οποίος και εκήρυξε τον θείο λόγο μετά την προσφώνηση του Σεβασμ. **Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κ. Συμεών**.

Ο Σεβασμ. **Μητροπολίτης Παραμυθίας κ. Σεραπίων** άρχισε το κήρυγμά του προσφωνώντας τον Σεβασμ. **Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης** και σεπτό και πολίο Ποιμενάρχη της θεοσώστου επαρχίας της Νέας Σμύρνης όσο και τον Σεβασμ. **Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεόκλητο**, τον έτερο προσκεκλημένο, τους σεβαστούς Πατέρες, τον Δήμαρχο της πόλεως, καθώς και τους λοιπούς εκπροσώπους των τοπικών Αρχών και τον ευλογημένο λαό του Θεού. Με αισθήματα ιδιαίτερης χαράς συμμετέχει στην φετινή Πανήγυρη της αγίας ενδόξου και ισαποστόλου Φωτεινής, της πολιούχου και προστάτιδος της πόλεως ταύτης και γι' αυτό οφείλει εγκάρδιες ευχαριστίες στον ποιμένα και διδάσκαλο της Εκκλησίας της Νέας Σμύρνης, στην ευγενική πρόσκληση του οποίου οφείλει την παρουσία του εδώ.

«Η Σαμαρείτις μέσα από την ευαγγελική περικοπή που θα ακούσουμε αύριο αλλά ήδη έχουμε ακούσει τα νοήματά του μέσα από την υμνολογία της Εκκλησίας μας απόψε στον Εσπερινό, παρουσιάζεται «ως τύπος του πεπτωκότος κόσμου», η οποία αν και έφερε πάνω της την πληγή της αμαρτίας ταυτοχρόνως διακρινόταν για την αληθινή της δίψα που θα της φέρει την αληθινή, την πραγματική, την όντως ζωή. Εμφανίζεται στα μάτια μας ως αλλόφυλη, ως αλλοεθνής και ξένη ως προς τις επαγγελίες και το σχέδιο του Θεού για τους ανθρώπους. Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι στο πρόσωπό της πολύ εύκολα ο καθένας μας διακρίνει την απόσταση του αμαρτωλού ανθρώπου από την αγιότητα, του ειδωλολάτρη και άρα άθεου από τον περιούσιο λαό του Θεού. Σε εκείνο όμως το σημείο φανερώνεται το μυστήριο της θείας συγκαταβάσεως. Γιατί ο Χριστός πάντοτε προπορεύεται εκεί όπου ο άνθρωπος αδυνατεί να φτάσει μόνος του και μετατρέπει την αποξένωση του πλάσματός Του σε τόπο σωτηρίας.

Στο ερώτημα της Σαμαρείτιδος περί του ορθού τόπου της προσκυνήσεως του Αγίου Θεού, ο Χριστός μεταφέρει το ερώτημα από τον τόπο στον τρόπο, μετατρέπει τον άξονα από το γεωγραφικό σημείο στο πνευματικό γεγονός. Στην απάντησή Του ότι ο Θεός πρέπει να λατρεύεται «εν πνεύματι και αληθεία» σημαίνει ότι η λατρεία προς τον άγιο Θεό, πρέπει να είναι εμποτισμένη από τη χάρη του αγίου Πνεύματος, να είναι θεμελιωμένη στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, του αρχηγού της πίστεώς μας. Επομένως, η χριστιανική λατρεία που οφείλουμε προς τον άγιο Θεό δεν περιορίζεται σε τύπους άνευ νοήματος, οι εορτές των Αγίων δεν είναι μια θρησκευτικότητα εξωτερική και άκαρπη, αλλά είναι προσφορά, ευχαριστία, συμμετοχή στα Μυστήρια, είναι κοινωνία ζωής με τον άγιο Τριαδικό Θεό, αλλά και πρόγευση της ουράνιας Βασιλείας.

Όταν η Σαμαρείτις του κάνει λόγο για τον ερχομό του Μεσσία, Εκείνος της λέει: «Εγώ ειμί ο λαλών σοι». Και με τον τρόπο αυτό αποκαλύπτει ότι «ούτος εστίν αληθώς ο σωτήρ του κόσμου» και δεύτερον αναγγέλλει εκείνη τη στιγμή ότι η Εκκλησία δεν ζει πλέον στον χρόνο της προσδοκίας, αλλά ήδη ζει την παρουσία του ερχομένου Νυμφίου Χριστού. Η Σαμαρείτις έρχεται στο φρέαρ με τη στάμνα, το δοχείο της, με το οποίο έχει σκοπό να κουβαλήσει νερό, για να θεραπεύσει μια ανθρώπινη ανάγκη, τη δίψα, και αναχωρεί αφήνοντας τη στάμνα της, γεγονός βαθύτατα συμβολικό, γιατί ο άνθρωπος που συναντά τον Ιησού Χριστό αποθέτει τα παλαιά στηρίγματα, τις ψεύτικες βεβαιότητες και τις φθαρτές εξαρτήσεις του κόσμου τούτου, επειδή έχει βρεί τον θησαυρό της αληθινής ζωής, τον Ιησού Χριστό.

Η Σαμαρείτις μετά από αυτή τη συνάντηση έγινε από τύπος της αμαρτίας κυριολεκτικά τύπος της Εκκλησίας, διότι όπως εκείνη δέχτηκε τον λόγο του Ιησού, έτσι και η Εκκλησία δέχεται το Ευαγγέλιο, που είναι ο ίδιος ο Χριστός. Και όπως εκείνη απαλλάχτηκε από τις συνήθειες του παλαιού ανθρώπου, έτσι και η Εκκλησία εξαγνίζει τα παιδιά της μέσα από τα ιερά Μυστήρια, και κυρίως μέσα από το κορυφαίο και ανεπανάληπτο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας. Και όπως εκείνη έτρεξε προς τους συμπολίτες της να τρέξουν για να δούν τον Χριστό, έτσι και η Εκκλησία κινείται ιεραποστολικά προς τον κόσμο. Και δω στηρίζεται και ο χαρακτηρισμός που της έχει δώσει η Εκκλησία ως ισαπόστολος, διότι πριν ακόμη οι μαθητές του Κυρίου συνειδητοποιήσουν το εκπληκτικό γεγονός που συνέβαινε μπροστά τους, εκείνη έγινε ο κήρυξ του Χριστού μεταφέροντας το μήνυμα στην πόλη της και οδηγώντας πολλούς στη χριστιανική πίστη.

Το μήνυμα αυτό της Σαμαρείτιδος προσλαμβάνει ιδιαίτερο νόημα σε μία πόλη όπως η Νέα Σμύρνη, η οποία θεμελιώθηκε πάνω στη δοκιμασία του ξεριζωμού και στηρίχθηκε πάνω στην πίστη των προσφύγων πατέρων μας, που έφεραν μαζί τους ιερές εικόνες, μνήμες μαρτύρων, λειτουργικό ήθος και ακατάβλητη ελπίδα. Η πολιούχος μεγαλομάρτυς αγία Φωτεινή αποτελεί γέφυρα μεταξύ Σμύρνης και Νέας Σμύρνης, μεταξύ μνήμης και προόδου, μεταξύ του πάθους και της Αναστάσεως. Ο περίφημος Ναός της Αγίας Φωτεινής στη Σμύρνη αποτέλεσε το κέντρο της εκκλησιαστικής συνειδήσεως των Σμυρνέων, αλλά και τον ιερό τόπο, όπου η τιμή της Αγίας ήταν συνυφασμένη με την καθημερινότητα του λαού. Και όταν ήρθε η ώρα της μεγάλης δοκιμασίας, του ξεριζωμού, οι πρόσφυγες που έφτασαν στην Ελλάδα έφεραν μαζί τους την εκκλησιαστική παράδοση, την βαθιά σχέση τους με την Αγία Φωτεινή και τη βεβαιότητα ότι η πολιούχος τους θα συνοδεύει τον λαό της στη νέα γη, στη νέα πορεία.

Έτσι η Αγία Φωτεινή ανεδείχθη φυσικώς και αβιάστως πνευματική μητέρα του ίδιου λαού. Ο περικαλλής ναός που βρισκόμαστε σήμερα μαρτυρεί ότι ο πολιτισμός της πίστεως μεταφέρεται από γενεά σε γενεά. Έτσι γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι ο λαός όταν μένει ενωμένος με τον Ιησού Χριστό, και αν κάποτε χάσει τη χωρική του πατρίδα, ουδέποτε αποκόπτεται από τις ρίζες και την ταυτότητά του.

Η κάθε πανήγυρη σημαίνει συνάντηση τριών σημείων: της Αγίας Φωτεινής, της ένδοξης Σμύρνης και της Νέας Σμύρνης. Έτσι η Αγία Φωτεινή γίνεται κρίκος του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος».

